

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

De alimentis, & alijs iuribus illegitimorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96556)

retur exercendi passim libidinem, atque vitandi virgines pauperes, & infimi generis, honestas tamen. Nec melatet Aym. conf. 166. col. 2. aduersus premissa velle coitum inter solutos, seu liberas matrimonii legibus, & castitatis voto damnatum non esse, etiam si stupri vitio contingat. quod ipse notat ex recondito sensu Bald. in l. sam quam. C. de fideicom. col. 6. vers. & scias. cui minime accedo. Ex premissis tamen infero coitum inter liberum à lege coniugii, atque castitatis voto, & feminas eodem pacto liberas, etsi plures sint, non esse damnatum: neque enim punitur lege aliqua exteriori. Bart. in l. f. col. 2. ff. de his, qui. vi. indig.

Haec vero dubitationes Ioanna Augusta, Caroli Caesaris mater, lege Tauri. 9. prorufus explodit: ea etenim decifum est, coitum damnatum dici eum, ex quo foeminae coeunti imminet poena mortis naturalis à lege statuta. Ex quo apertissime inferitur iure Regio, filium conceptum à coniugato, & soluta, matri succedere: quamuis spurius sit: atque idem erit dicendum in filio nato ex virgine stupro vitata, licet spurius etiam sit ex legibus ciuilibus. Vnde lex illa 9. ad matris successione spurios, & naturales admittit: modo non sint geniti ex coitu damnato poena mortis naturalis, quo ad matrem.

At iure communi attentio inferitur, filium à virgine, vel vidua vitio stupri conceptum, vel ex concubina ab altero domi retenta, vel à domina ex seruo proprio, spurium esse, nec matri succedere: & tamen conceptionis tempore inter parentes contrahi poterat matrimonium. Secundo, deducitur iure Caesarum, non esse filium aliquem proprie spurium, qui matri succedere possit, cum proprie spurius ex damnato coitu nascatur: sed id concedendum est, hanc maternam successione etiam proponi, atque deferri filiis, quos paulo ante ex lata significatione spurios esse diximus, nisi probanda sit opinio illa, quae asserit coitum inter coniugatum, & foeminam solutam, damnatum dici non debere, ite illa, quae asserit copulà sacerdotis, & foeminae nec coniugatae, nec religiofae, nec consanguineae inter damnatos minime computari. His enim calibus iure communi darentur filij spurij proprie, qui tamen non essent ex damnato complexu nati.

Quarta conclusio asserit: Fratres naturales, seu spurios quocunque coitu genitos, intestatis sibi inuicem succedere, si veritatis sint. l. spurios. dict. l. 2. vnde cogn. Filij enim naturales, vel spurij quocunque coitu geniti, succedunt cognatis: & sic consanguineis maternis. Ludouic. de Sardis in tractat. legitimatumum 3. part. de spuriorum successione. fin. quest. hoc tamen non procedit in natis ex coitu damnato: hi etenim nec fratribus vterinis, nec cognatis intestatis succedunt, secundum Anani. & Bologn. in eius additionibus consil. 51. & Matth. ab Afflictis decif. 96. Abb. conf. 50. in 2. volum. Deci. conf. 31. col. 1. & Aymo. conf. 138. col. 3. Hoc vero certum omnino non est: imo potius oportet dicere, non esse hic adhibendam istam distinctionem, sed locum habere etiam in his fratribus, hanc quartum conclusionem, vt optime notat Corne. conf. 21. in volum. vbi asserit hanc Communi Opinionem esse, quam sequitur Curt. Iun. conf. 123. & idem Corn. conf. 234. col. 1. penult. 4. volum. & Nicol. de Vbaldis de success. ab intestat. part. 3. col. 4. quod probari videtur in dict. l. spurios. non tamen ita efficaciter. vt contrariam opinionem conuincat: pro qua est Regi. l. f. ma. titu. 13. part. 6. & idem probat Ange. Aretin. in tract. de testam. in verbo, nolens intestatus. col. 8. iura igitur cognationis naturalibus, & spuris competunt: nò iura agnationis. Vnde naturales, vel spurij ex parte patris coiuuati sibi, etiam intestatis, inuicem minime succedunt, ex recepta ab omnibus opinione in dict. l. spurios. per text. ibi, notat Aymon. conf. 138. col. 3. [Ex quibus lector poterit expendere, quae nouissime tradit Emanuel à Costa in c. si pater. verb. bona omnia. num. 11. & sequent. de testament. obseruata tamen diligenter, & cù iudicio decisione. l. Tauri. 27. & ea opinione, quae receptum esse videtur, fratrem spurium, posse succedere legitimo fratri ex testamento, quod tradidit Caccialup. in l. si qua illuistris. numer. 29. Curtius Iunior consil. 123. & Gulielm. Benedicti in c. Raynatus. verb. & uxorem. 5. numer. 130.] Dista tamen Regia lex. final. fratrem naturalem ex parte tantum admittit ad successione fratris intestati, qui fratres vterinos non habet: ex qua lege corrui gloss. in l. 2. ff. vnde cogn. quam dicit sing. Abb. conf. 50. col. 1. 2. volum. Flor. in l. qui testamentum. ff. de probat. dicens, duos fratres ex eodem patre conceptos à diuersis concubinis distincto tempore in contubernio relictis, nec iura agnationis, nec cognationis habere.

ideo non competere eis mutuam successione. notat idem Bartol. in authent. quib. mod. nat. efficit. sui. §. si quis igitur. & specul. titu. de success. ab intestat. §. 1. vers. qu. d. de natis. numer. 19. Hoc enim iure Cesareo locum habet: at iure Regio sublatam esse constat. Fratres vero legitimi, & naturales, naturalibus tantum, vel spuris praferuntur. argum. l. si qua illuistris. C. ad Orfician. [Adde Ioan. de Platea in l. 1. col. 3. C. de vacan. lib. 10. Anch. reg. ca. qua. col. 35. de regul. iur. in 6. Gregor. in l. 13. titu. 7. part. 6. Anto. Gom. in l. 9. Tauri. num. 29. Bernard. in praxi. crim. c. 58.]

§. SEXTVS.

De alimentis & alijs iuribus illegitimorum.

SUMMARI A.

- 1 Filij quocunque etiam ex damnato coitu concepti, à parentibus sunt alendi.
- 2 Filius quocunque, etiam spurius, parentes occidens, lege Pompeia puniatur.
- 3 Ius alendi spurios pacto partium tolli non potest.
- 4 Alimenta filijs spurij debita, lege aliqua tolli non possunt, cum numer. sequen.
- 5 Legitima debita filijs an tolli possit lege humana.
- 6 Prorogatum uni ex liberis omnium bonorum constitui potest, modo is alijs alimenta praestet.
- 7 Alimenta spuris ab herede praestanda, etiam si pater prohibuerit.
- 8 Leges ciuiles alimenta spurij negantes, iniquas esse, & ideo iure canonico abrogari.
- 9 Alimenta praestanda iis qui ex damnato coitu nati sunt iure canonico, non autem ciuili.
- 10 Alimenta liberis praestanda sunt perispecta parentum & filiorum qualitate, & conditione.
- 11 Alimenta quae miserationis & pietatis causa praestantur, danda sunt secundum qualitatem persona, alij autem dantur secundum vitium necessitatem & num. 12.
- 12 Nouus intellectus ad auth. ex complexu. C. de incest. nupt. & ad c. cum habere. de eo, qui ducit in matrimonium.
- 13 Filius tunc à patre alendus, quando non habet unde possit alimenta percipere.
- 14 Legari possunt alimenta filio ex statuto, etiam si habeat unde se aliat & ibi Regia l. Tauri explicatur.
- 15 Filia naturalis, vel spuria, an possit à patre dotem exigere.
- 16 Dos à patre filio spurio data, maioris tamen quantitas, quam lege placebat, qualiter sit ad legitimam quantitatem reducenda.
- 17 Marius alere tenetur uxorem propter coniugium.
- 18 Dotis titulus mixtus est: partim onerosus partim lucratius.
- 19 Spurij an sint à matre alendi, & educandi.
- 20 Lactare liberos ne reginis quidem probrosum est.
- 21 Spurij etiam ab heredibus parentum sunt alendi: & quid de alijs successio-ribus.
- 22 Pro alimentis liberorum, bona patris obligata sunt.
- 23 Uxor pro alimentis agere non potest contra emptores bonorum mariti.
- 24 Alimenta filijs data an ad eorum heredes pertineant: & respondetur quod sic.
- 25 Fundus ad alimenta legatus ei, cui proprietate legari poterat, ad heredes legatary transiit.
- 26 Nepotes spurij an sint ab eorum auis, seu proauis alendi.
- 27 Alimenta quibus ex causis filijs negari possint.
- 28 Armis & insignibus patriae vel matris, an spurij vel illegitimi uti possint.

Quinta principalis conclusio prefatis optime accedit, qua filios quocunque coitu, etiam incesto conceptos, à parentibus alendos esse profitemur: ex c. cum haberes. de eo, qui dux. in matrimonium. sed & hoc ratione probatur: decet etenim iure naturali hominem procreatum conseruari, atque ali, ne peccat: pater vero genitor fuit, & in eo amoris causa manet naturali iure: igitur alere tenetur ipse pater filium. Praeterea liberorum educatio iuris est naturalis. l. 1. §. ius naturale. ff. de iustit. & iur. c. ius naturale. i. distinct. natura autem communis est legitimis & spuris, l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiesta. Bald. in l. vnica. C. de confess. num. 73. idem in c. 1. §. naturales. si de feud. fuer. contro. inter Domi. & agna. vaf. dicens: legem Pompeiam de parricidis locum sibi vendicare, etiam in spuris: sequitur eum Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad 2. Trebelli. numer. 43. & Fortu. in tracta. de vltimo. fin. libat. 7. ergo ius hoc naturale, quod cogit parentes ad alendum liberos, commune erit liberis legitimis & spuris. Abb. in c. cum habere. Bartol. in authent. ex complexu. C. de incest. nupt.

Hanc tamen quintam conclusionem intellige ita veram esse, vt ius istud non valeat tolli villo pacto partium. specul. in tit. iur. qui filij sint legitimi. §. 1. vers. sed pone quidam. n. 12. Alberic. in l. 1. §. ius naturale. col. final. vers. sed quaro. & ibi Bald. vers. quero quid sit filius. ff. de iustit. & iur. Bartol. in l. si quis à liberis. §. parci. & P. lib. d. ius admodum. in l. si cum dotem. §. 1. num. 9. ff. soluto matrimonio. l. 12. eodem titu. etiam si pactum.

factum sit iuratum. Domin. in c. quomodo pactum colu. 2. de pact. in 6. & Feli. in c. ex rescripto, de iur. iur. num. 12.

Secundo ex eadem ratione est hoc intelligendum, non obstante lege municipalis, aut consuetudine aliqua: non enim possunt humana lege alimenta tolli, quia iure natura debentur. Abb. in c. fina. de consuet. num. 22. à quo nullus discrepat, secundum Rochum Curt. ibi. fol. paruo. 45. colum. 3. Unde infertur intellectus illius sententiae, qua passim Docto. profitentur legitimam partem in bonis parentum filius iure debita, lege municipalis, aliave tolli posse: cuius author fuit Dynus in reg. indultum. de reg. iur. in 6. quem sequuntur Bartol. & Imol. in l. Titio. §. Titio genero. ff. de cond. & demonstrat. alique plures, quos referunt Imol. & Alex. in l. quod de bonis. §. fina. ff. ad leg. Falcid. Dec. in l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. idem Deci. conf. 19. num. 5. qui hanc opinionem fatentur esse Communem. tradit late Iac. in tract. de praesumpt. reg. 1. praesumpt. 8. Est enim hoc intelligendum, quatenus legitima non est ad alimenta necessaria, ita ut alimenta nequaquam tollantur.

Ex quo subinfertur, non omnino reiiciendam fore opinionem illorum, qui ex aduerso existimant, legitimam lege, statutove diminui posse, tolli vero totam non posse, quā asseruit Rota antiqua, 476. & Noua, 18. Soci. conf. 30. colum. 1. & conf. 150. 1. vol. Vincent. Hercul. quest. 2. ad primum. Iac. in l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testamen. dicens eam esse communem. idem Iac. in l. si pater. nume. 21. C. de instit. & substit. Dec. conf. 106. nume. 4. Roderic. Zuarez in l. 9. tit. 5. lib. 5. Fori. 2. limit. Hac enim procedit, ut diminui possit usque ad quantitatem alimentis necessariam: tolli vero praedicta quantitas non possit. Hinc manifestissime deducitur, legitimam posse lege tolli: rursus diminui posse, totam vero tolli non posse, si intelligamus legitimam lege, vel statuto totam posse tolli: non tamen alimenta, quod ex Bald. colligere facile est in l. 1. §. ius naturale. ff. de iustit. & iur. colum. fina. Nec mihi placet opinio quorundam dicentium, legitimam parentibus debitam tolli omnino posse, etiam si Franci à Ripa eam dicat communem esse, lib. 1. respons. c. 7. Ex pietate enim naturali iure parentibus alimenta ab ipsis filiis exhibenda sunt. Quo fit, ut Solonis lex in Christiana, ac bene instituta Republica minime sit recipienda: qua quidem statuit, genitos e meretricibus parentes alere non teneri. cuius meminit Plutarchus in Solonis vita: quamque Romani admiserunt in duodecim tabularum legibus tit. 3. si quidem lex illa pietatis refragatur, quae parentibus deferre debet. eodem enim iure naturali tenentur filii parentes alere, quo ipsi parentes filios alere debent. lib. si quis à liberis. §. parens. ff. de liber. agnoscon. probat doctissime Alfonso à Castro lib. 2. de iust. haer. punit. c. vltim. merito dissentiens à Barto. qui in dicto. §. parens. dixit, filium parentes debere alere non iure naturali, sed ratione naturali: ita intelligens Iurifconsultum in d. §. parens. dicentem, ratione naturali parentes à filiis alendos esse.

Ex hac secunda principali interpretatione infertur primo, legitimam lege vel statuto tolli prorsus posse eo casu, quo filius habeat bona, unde possit optime seipsum alere, ac sibi alimenta exhibere, vel ex artificio sibi ipsi valeat necessaria acquirere. Panorm. in c. Raymus de testam. 12. Ioan. Lup. in c. per vestras. 3. notab. §. 2. in princ. de donat. inter vir. & vxor. Io. Cirier in tract. de primogenit. lib. 2. cap. 16. ut hanc esse Communem opinionem asserit:

Secundo infertur statutum, quo cauetur patrem minime teneri alere filium maiorem decem & octo annorum, iniustum, atque inualidum esse, ut existimat Anchar. in capit. 1. de consti. 1. 1. qu. principa. Ioan. Baptist. in lib. omnes populi. ff. de iustit. & iur. fol. 10. colum. 4.

Tertio, subinfertur filium à patre alendum esse, etiam si vxorem absque licentia patris duxerit sine dote: modo honestam duxerit, tradit Dec. conf. 231. colum. penultim. Imo non tantum filio, verum & eius vxori debere patrem alimenta exhibere, probat Ioan. Crott. in l. si constant. 2. lectio. penult. & final. colum. ff. solut. matrimon.

Quarto, deducitur ex his, licite posse quem, ex Regia tamen permissione & licentia, primogenitum bonorum suorum constituit in liberis masculis, maioribus natu, modo ceteris indigentibus liberis alimenta praestentur: ita Io. Lup. in d. 3. notab. §. 21. etiam in iudicio interiori animae: tamen si in hoc vitio dubius sit idem Ioan. Lup. eod. 3. notab. §. 26. & Io. Cirier. in 2. lib. de primogenit. c. 15. atque ex hac ratione censuram patiuntur aliquot ex his, quae notat Zuarez in dict. 2. limitatione. Quibus adde Tiraquel. de primogenit. c. 15. §. 1. in fine.

hac de re disputantem. Qui in specie tradit quasi 4. nome. 33. alimenta praestanda fore à primogenito ceteris liberis, etiam si consuetudine vel lege, aut principis rescripto id cautum non sit, Quod & Hostiens. Ioan. Andr. & Panorm. in c. licet. de vor. adnotarunt. Sed & licitam esse hanc primogenitorum institutionem absque vlla peccati labe, probat Dominicus Sot. lib. 4. de iustit. & iur. quest. 5. artic. 1.

Quinto, infero alimenta his filiis, quos spurios appellamus, deberi etiam si eorum pater ea praestari prohibeat in testamento, Bald. in l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleric. vers. vlt. quero. & Zuarez in l. x. tit. 6. lib. 3. Fori. vers. notandum. post Dynum consil. 9. qui pulchre respondit, patrem in testamento non posse filium priuare alimentis hac conditione, si cum fratribus cohabitare noluert.

Tertio, principaliter intellige haec alimenta iure Pontificio praestari. cum habere de eo, qui dux. in matrimon. iure autem ciuili Caesarum, spuris filius alimenta denegantur. aut. ex complexu. C. de incest. nupt. aut. quib. mod. nat. efficit. sui. §. fin. Specul. tit. qu. filij sui legit. §. 1. vers. quid de natis. Praepos. in d. c. cum habere. Arret. consil. 48. Imol. in l. ex facto. §. si quis rogatus. 5. col. ff. ad Treh. & Felin. in c. Ecclesie S. Mariae. de constitut. nu. 45. Ego tamen ex text. in d. aut. ex complexu. ius ciuile procedere existimo in filiis natis ex incestu, coituve damnato: ceteris enim spuris non denegat ius ciuile alimenta. Ius vero Pontificum etiam his, qui ex damnato coitu sunt concepti, alimenta exhibere iubet: eritque eisdem filiis facillimum ea obtinere, etiam refragante iure Caesario: cum peti alimenta possit apud iudicem Ecclesiasticum, etiam à laicis, qui coram eo conueniri hac ratione possunt. Barto. in l. solem. ff. de aliment. & cibari. ga. Io. Lup. in c. per vestras. 2. not. n. 19. Est enim causa alimentorum pia, & ideo diebus feriatis tractari potest: licuti notat Alex. in l. 1. col. 6. ff. solut. matrimon.

Ceterum illa Constantini lex, quam (fortassis quoad ista alimentorum denegationem) Iulianus approbat in authent. quibus mod. nat. efficit. sui. §. fin. his filiis alimenta negans, nimis rigida, & crudelis est: nam & Theodosius Imperator leges à Constantino latas circa filios illegitimos asperas appellat, in l. 2. C. de natur. lib. 4. libro Codicis Theodosiani. Quo fit, ut constitutio Romanorum Pontificum de alendis filiis, etiam natis ex damnato coitu in foro seculari exclusio iure ciuili seruanda sit. gl. Cardin. & Abb. in d. c. cum habere. Abb. conf. 115. & conf. 50. 2. volum. Fortun. in tract. de vltim. sine. illatio. 6. Corlett. in reperi. in verbo. alimenta. 2. colum. sensit Bartol. in d. aut. ex complexu. Alciat. lib. 4. parerg. capit. 5. quam opinionem Communem esse testatur Arretin. in princ. institut. de iure natural. genium. & ciuili. colum. fin. Dec. in capi. clerici. de iudic. 2. colum. Ripa in rubric. verborum obligationibus in fine. idem Ripa in l. si vnquam. C. de reuocand. donation. quest. 27. Ioann. Lup. in cap. per vestras. de donat. inter vir. & vxor. 3. notab. §. 9. numer. 14. Ioann. de Neuzanis in syna nupt. lib. 3. numer. 25. Carol. Molina. in Alexand. consil. 74. volum. 3. litera. B. cui sententiae conuenit Regia lex 10. Tauri. Ex quo ego infero etiam Regio iure, patrem, qui filio ex incestu nato tenetur alimenta dare posse eidem quintam bonorum partem relinquere alimentorum titulo: licet ipse pater legitimus liberis habeat, contra Ioannem Lup. in l. 9. Tauri. numer. 50.

Quarto, intellige principaliter praefatam conclusionem ut alimenta praestentur his filiis iuxta parentum facultates, & perspecta ipsorum filiorum qualitate: vbi considerandum est, quo pacto deceat illum filium spurium. gl. in l. Nepos Proculo. ff. de verb. significat. vers. dignitate. quam dicit sing. Iac. in §. fin. institut. de action. colum. 1. & in §. item Seruiana. eod. tit. nu. 64. commendat Alex. in l. maritus. ff. solut. matrimon. dicens alimenta, quae miserationis causa praestantur, praestanda fore, circumspicienda persona illius, cui exhibenda sunt. optim. tex. in l. sed & si quid. §. sufficiens. vers. si iust. notat Imol. in l. Nefemius. §. fina. ff. de iudic. sequitur Arretin. conf. 17. colum. penult. Unde in praestandis alimentis, quae miserationis ac pietatis causa debentur, dignitas illius, cui praestanda sunt, est attendenda: tamen si Bald. in d. si maritus. dixerit, ista haec alimenta iuxta necessitatem victus esse censenda minime attenda personarum dignitate: sequitur eum Ioan. Lup. in d. c. per vestras. 3. notab. §. 24. numer. 3. Chaffang. conf. 39. nu. 55.

Ex his tamen non inelegans patet interpretatio, cum habere. nempe ut viuendi necessitas in alimentis, non dignitas personarum sit consideranda: quod expedit à suis principis pendere. iure namque naturalis alimenta debentur, quatenus vitae subueniatur. c. pasc. 86. dist. 1. necare. ff. de liber. agnosco.

triennium adhuc matrem cogendam esse, alere filium, si pater pauper sit atque id agere nequeat: ita Abb. existimat in d. cap. final. 2. colum. Regia. l. 4. tit. 19. part. 4. Sed & idem Abbas in dicto cap. cum haberet. probare conatur, onus alendi filios illegitimos pariter matri, ac patri incumbere, nulla aetatis constituta differentia: quod apud me est dubium.

21 Octavo, constat ex praemissis, filios etiam spurios non tantum a parentibus alendos fore, sed etiam ab eorum heredibus, optimus text. in authent. licet. C. de natur. liber. Baptif. in dict. l. si qua illustris. col. penult. Abb. cons. 115. 2. vol. Matthes. not. 148. Socin. cons. 15. 1. 2. volum. 2. col. idem probat text. in l. si quis a liberis. §. item rescripserunt. ff. de liber. agnoscent. vbi Bartol. adnotat, filium spurium alendum esse a monasterio, quod eius pater fuerat ingressus, tanquam a patris herede. Hinc etiam scribit Ripa in l. si unquam. c. de reuocanda. donat. quest. 27. donatarium omnium bonorum officio iudicis cogi debere, filios donatoris, etiam spurios alere. Non tamen transit hoc onus aledi liberis ad eum, qui iure emptionis, similisve contractus bona patris obtinuit: cum nullum hic detur hypotheca ius: quia in re hallucinatur Durandus Gualdensis in lib. de arte testand. tit. de liber. institut. casu. 17. dicens, bona parentem esse subdita hypotheca pro alendis liberis: atque ideo eorum emptores ad haec alimenta teneri per l. 2. ff. de aliment. legat. hoc enim falsum est, quia lex secunda, quam ipse citat, locum sibi vedit in bonis quae expressim designantur in testamento, vel in contractibus, ad alimenta alicui exhibenda: vti Bart. ibi not. & probatur in l. Lucius. vbi idem Bartol. ff. cod. tit. Romanus cons. 388. optime Hieronymus Gigas in tract. de pensionib. q. 51. his accedit, quod Ioan. Gallus scribit q. 122. vxorē, cui maritus alimenta exhibere tenetur, nequaquam ratione alimentorum agere possit aduersus possessores iure emptionis bonorum, quae mariti fuerunt.

22 Nono est aduertendum, alimenta, quae a parentibus filiis spuris legantur, vel traduntur, ad filiorum heredes non pertinere. Baldus in l. eam quam numer. 41. C. de fideicommiss. non enim ratione alimentorum, quia cum vita finiuntur. l. cum hi. §. si vni. ff. de transactio. l. Dominus. §. si vni. ff. de usufruct. non ratione proprietatis: quia illa filiis spuris a patre relinqui non potest igitur nullo iure ad filiorum heredes spectant bona illa, quae pater eis pro alimentis legauit, seu assignauit: idem notat Baptif. in dicta l. si qua illustris. col. penultim. Vnde si filii ex fructibus rei ad alimenta designata alii possunt, illius rei dominium mortuis filiis ad patris heredes redit: vti existimat Ioan. Lup. in cap. per vestras. 3. notab. §. 24. numer. 4. vbi numer. 7. dubitat de sententia Baldi, qui in l. 1. §. ius naturale. ff. de iustit. & iur. dixit, alimenta, quae iure filiis legitimis dantur ex eo, quod lege municipali, aliave ratione priuentur legitima, non transire ad heredes. Sed a Bald. recedit Roderic. Zuarez in l. 9. titu. 6. lib. 3. Fori. limitat. colum. 16. quia haec alimenta omnino subintrant locum legitimae, lege, vel primogenii iure, sublata: quibus suffragatur id, quod Bald. Paul. & alii notant in l. cum hi. §. si vni. ff. de transactio. dicentes fundum ad alimenta legatum ei, cui proprietatis illius legari poterat, ad heredes legatarii transire: quae opinio communis est, vt fatetur Paulus de Monte Pico in l. Titia cum testamento. §. Titia. ff. de legat. 2. volum. 2. Thom. Ferrari. caus. 2. licet ab his dissentiat Carol. Molin. in Alexand. cons. 223. volum. 2. Imo si res ad alimenta spurio filio relicta in aestimatione proprietatis non excedit quantitatem alimentis necessariam, ad heredes filii transire, eandem rem nititur probare Roderic. Zuarez in libro 1. titu. 8. libro. 3. Fori. versiculo. secundum est. Verum haec omnia apertius sunt lege Regia expedita: cum in constitutione. 10. Tauri. [leg. 7. titu. 8. lib. 5. Recopilat.] sit sancitum, quintam bonorum partem, quae in re alimentorum filius competit, & relinquatur, ad filium etiam spurium heredes transire.

23 Nono est aduertendum, alimenta, quae a parentibus filiis spuris legantur, vel traduntur, ad filiorum heredes non pertinere. Baldus in l. eam quam numer. 41. C. de fideicommiss. non enim ratione alimentorum, quia cum vita finiuntur. l. cum hi. §. si vni. ff. de transactio. l. Dominus. §. si vni. ff. de usufruct. non ratione proprietatis: quia illa filiis spuris a patre relinqui non potest igitur nullo iure ad filiorum heredes spectant bona illa, quae pater eis pro alimentis legauit, seu assignauit: idem notat Baptif. in dicta l. si qua illustris. col. penultim. Vnde si filii ex fructibus rei ad alimenta designata alii possunt, illius rei dominium mortuis filiis ad patris heredes redit: vti existimat Ioan. Lup. in cap. per vestras. 3. notab. §. 24. numer. 4. vbi numer. 7. dubitat de sententia Baldi, qui in l. 1. §. ius naturale. ff. de iustit. & iur. dixit, alimenta, quae iure filiis legitimis dantur ex eo, quod lege municipali, aliave ratione priuentur legitima, non transire ad heredes. Sed a Bald. recedit Roderic. Zuarez in l. 9. titu. 6. lib. 3. Fori. limitat. colum. 16. quia haec alimenta omnino subintrant locum legitimae, lege, vel primogenii iure, sublata: quibus suffragatur id, quod Bald. Paul. & alii notant in l. cum hi. §. si vni. ff. de transactio. dicentes fundum ad alimenta legatum ei, cui proprietatis illius legari poterat, ad heredes legatarii transire: quae opinio communis est, vt fatetur Paulus de Monte Pico in l. Titia cum testamento. §. Titia. ff. de legat. 2. volum. 2. Thom. Ferrari. caus. 2. licet ab his dissentiat Carol. Molin. in Alexand. cons. 223. volum. 2. Imo si res ad alimenta spurio filio relicta in aestimatione proprietatis non excedit quantitatem alimentis necessariam, ad heredes filii transire, eandem rem nititur probare Roderic. Zuarez in libro 1. titu. 8. libro. 3. Fori. versiculo. secundum est. Verum haec omnia apertius sunt lege Regia expedita: cum in constitutione. 10. Tauri. [leg. 7. titu. 8. lib. 5. Recopilat.] sit sancitum, quintam bonorum partem, quae in re alimentorum filius competit, & relinquatur, ad filium etiam spurium heredes transire.

24 Decimo, adnotandum est, non tantum patrem aut matrem adstrictos esse hac obligatione alendi liberos illegitimos, verum etiam avos, ac proavos, ceterosque his maiores, si nec pater nec mater filios alere possint. Eadem etenim equitatis ratio in his viget, quod Abb. not. in d. c. cum haberet. fina. colum. Socin. cons. 161. volum. 2. sentit Bartol. in l. penult. ff. de liber. agnoscent. Cyn. in l. 2. C. de alend. liber. Nec oberit Regia l. 5. tit. 19. part. 4. dicens, filios spurios alendos esse a matre, auo & proavo materni generis, quia lex illa iuris Caesarei rigorem sequitur.

25 Vndecimo, praeter ea quae ad huius rei cognitionem adduximus, illud erit considerandum, haec alimenta filii

negari posse ex his causis, quae iustae a iure censentur, vt filius exheredari possit a parentibus, gloss. ab omnibus recepta in dicto cap. cum haberet. & in l. si quis a liberis. §. idem iudex. versicul. de iustit. ff. de liberis agnoscent. quam dicit Singul. Francif. Cremenf. singul. 9. Ferrar. in regul. iura sanguinis. ff. de regul. iur. Gerar. a Petra Sancta, sing. 1. & Carol. Molin. in consuetud. Parisiens. tit. 1. §. 30. in princ. huius etiam sententiae fuerunt assertores Bar. in l. Diuus. ff. ad leg. Pompeiam. de parricid. lat. in l. ius civile. col. penult. ff. de iustit. & iur. & Ioan. Lup. in cap. vestras. 3. notab. §. 5. & §. 13. quod probatur Reg. l. 6. tit. 19. part. 4. Quae quidem lex in fine vnum addit memorabile: nempe ex d. causis alimentaria negari posse: non tamen ea, quae sunt practice necessaria in subsidium vitae, quod ego intelligerem, nisi in causa ingratiudinis, propter quam filius esset morte dignus: tunc etenim non esset iniquum, filium patri etiam his alimentis, quorum indiget ad subsidium vitae, ne pereat.

Duodecimo solet dubitari, an filii illegitimi vtj possint insignibus paterni, aut materni generis: quod Chaff. tractat in gloria mundi catal. part. 1. & parte 11. considerat. 15. Explicat etiam haec in re Franc. Balb. in tract. praescript. 4. part. 4. part. princ. quest. 18. an hi filii bona parentum, quorum sunt incapaces, longi temporis possessione valeant vscapere:

§. SEPTIMVS.

De modo legitimandi & nominatione:

S V M M A R I A.

- 1 Nominatio filij an efficiat eum legitimum, quando fuit a patre solennit. facta?
- 2 Concubina praesumitur vxor, ex eo quod concubinus natus ex ea filium se legitime nominauerit. & quatenus hoc procedat.
- 3 Praesumitur matrimonium ex nominatione filij ex concubina facta.
- 4 Nominatio filij ad eum efficiendum legitimum, an exigat, quod pater probetur suum esse.
- 5 Nominatio filij, abique eo quod heres instituitur, eum reddit legitimum.
- 6 Oblatio curia filium naturalem legitimum efficit.

Sy perest nunc tractare quibus modis proles illegitima efficiatur legitima: quod ante nos alii peculiaribus libellis aggressi fuere: fortasse tamen post varia, atque numerosa a nostris Doctoribus hac in re non inutiliter scripta, & hic noiter labor spernendus non erit.

Primum equidem filius naturalis legitimus efficitur, ex eo, quod pater cum proprio filium esse fatetur in instrumento publico, testamento, scripturae priuatae, trium virorum fidedignorum testimonio scripta. authent. si quis. C. de natu. libe. & in authent. vt liceat matri & auie. §. ad hoc autem. colum. 8. gloss. in authent. quibus modis natural. efficit. sui. §. si vero u. qui solamodi. in verbo, principis. ea ratione, quod lex civilis praesumat patrem profitemem alicquem esse proprium filium, concubinam, ipsius filii matrem, vxorem recipere: sicuti Ang. & Salyc. fatentur in d. authent. si quis. Bar. in disp. 11. ad fin. Ludouic. de Sardi. in tract. de legitim. fol. 8. Nicol. de Vbald. in tract. de success. ab intest. 6. specie filior. 2. modo legitim. & Ias. in l. neque professio. C. de testam. 2. col. Nicol. Boer. decis. 240. num. 16. & Capol. caus. 248. Alioquin lex civilis ex hoc non censeret fratres huius nominati, vtrunque coniunctos, etiam legitimos esse, quod in dictis iuribus expresse cauetur, & adnotauit gloss. vbi Bald. in lib. 2. C. quibus res iudic. non nocet. Alexan. in l. sepe. ff. de re iudic. numer. 51. Imo esse hanc praesumptionem iuris, & de iure, voluit Iacob. de Bel. vis. in d. c. ad hoc autem. sed licet procedere possit eius opinio, quo ad hereditatem ipsius parentis, & Praepos. in v. per iura. qui filij sui legit. ex col. anepen. tamen Ant. de Rosel. dubitat de ea in tracta. legitim. cap. fin. col. penult. & Nicol. de Vbald. in d. 2. modo legitim. nam & contrarium voluit Bart. cons. 120. cuius opinio verior videtur, & magis applaudens Doctor. in hac quest. citatis. & Boer. de decis. 240. num. 17.

Ex quibus inferitur primo, hanc legitimationem non induci ex praefata nominatione, casu, quo a matre dicta nominatio procederet: non enim praesumitur consensus coniugalis ita facile in ipso viro ex nominatione feminae, sicuti in ipsa femina & concubina ex viri nominatione, Ang. in d. authent. si quis. quem Cremenfis sequitur. sing. 161. & Capol. caus. 248.

Secundo infero eandem legitimationem non procedere, quando ipsa concubina tempore nominationis aliud contraxerat matrimonium, vel ipse pater aliam vxorem accep-